

gerne fremover må deltage i driften af asylcentret samt må deltage i humanitært arbejde m.v.

Tilsvarende finder mindretallet det centralt, at Danmark nu endelig opfylder de grundlæggende internationale forpligtelser om undervisning af asylansøgerbørn, samt at der skabes det retlige grundlag for, at asylansøgeres faglige færdigheder eller andre kvalifikationer vedligeholdes og udnyttes. Først herved kan man undgå den klientgørelse af asylansøgere, som vi alt for ofte har været vidne til, og som Det Sygeplejeetiske Råd påpeger ved at fremhæve kravet om en værdig ventetid - som naturligvis skal være så kort som muligt.

Et andet mindretal inden for flertallet (Enhedslistens medlem af udvalget) er af den opfattelse, at gruppen af desertører og militærnægtere fra Serbien-Montenegro burde have haft asyl i og med, at disse mennesker de facto er blevet gjort til statsløse af deres hjemlands myndigheder. Denne opfattelse er dette mindretals væsentligste indvending mod det fremsatte lovforslag, idet afvisningen af at give de pågældende asyl er udtryk for en udvanding af asylbegrebet i udlændingeloven.

Siden november 1994 har de serbiske myndigheder gennem bestemmelser i det såkaldte »transportcirkulære«, som betyder, at asylansøgere skal have en særlig tilladelse til at komme tilbage til hjemlandet, i realiteten gennemført etnisk udrensning pr. langdistance. Denne praksis burde efter dette mindretals mening have ført til, at disse mennesker havde fået opholdstilladelse efter bestemmelserne i udlændingelovens § 7.

Dette mindretal ønsker tillige at gøre opmærksom på, at der med vedtagelsen af § 9, stk. 2, nr. 6, bygges videre på en praksis i dansk asylpolitik, som bidrager til at udhule bestemmelserne om asyl i lovens § 7. Det finder mindretallet er en meget uheldig tendens.

Når mindretallet stemmer for den foreslåede tilføjelse, § 9, stk. 2, nr. 6, skyldes det, at det

lykkedes at få imødekommet to ud af de tre indvendinger, som mindretallet havde mod forslaget. For det første blev det aftalt, at der skal ske en ligestilling af flygtninge fra den samme krig. I praksis betyder det, at med hensyn til længden af den midlertidige opholdstilladelse kommer der til at gælde samme regler for afviste desertører og militærnægtere fra Serbien-Montenegro som for afviste flygtninge fra Bosnien, nemlig to år.

For det andet blev det aftalt, at beregningen af disse to år foretages fra lovforslagets fremsættelse - den 11. oktober 1995 - og ikke som i det oprindelige forslag fra tildelingen af opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 6.

Enhedslisten har den grundlæggende opfattelse, at flygtninge, som har ventet i op til fem år her i Danmark uden at kende deres fremtid, ikke har brug for yderligere tre års usikkerhed, og under 2. behandlingen gjorde partiet det klart, at Enhedslisten under ingen omstændigheder ville stemme for et forslag, som i praksis kunne betyde, at nogle asylansøgere i indtil otte år skulle gå i uvidenhed. Med det indgåede forlig betyder det, at ventetiden - selv om mindretallet havde ønsket den bragt yderligere ned - nu højst bliver på halvandet år.

Enhedslisten lægger afgørende vægt på de afsnit i bemærkningerne, der omhandler grundlaget for en udsendelse i tilfælde af, at udsendelseshindringerne ophæves, nemlig at det ikke er tilstrækkeligt at de formelle hindringer er fjernet, men at der derudover skal være en situation i landet, som er så stabil, at udsendelser kan ske uden betænkeligheder. Det er for Enhedslisten en absolut forudsætning, at vurderingen af situationen sker efter de retningslinjer, der er angivet i bemærkningerne.

Et mindretal (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.